

Hautman-hudič.

(Zapisal v Borovnici pri Vihniku Fr. Kramar.)

Devet in sedemdesetletni Radeckijev veteran Janez Korencan iz Borovnice pripoveduje: „K' smo bli leta 1848. ga v Milanu na Laškem, je biv per tistem ragamēt' k' sem biv jest prav in strašni žleht pa sōr hautman. Biv je Neme, k' je nas slo-
vienske fante strašni sovražu. Tist' je biv t'olk' žleht, de je k'odu po n'č' naše slovienske fante strašit, k' so tam per anem britaf' vaktal. Vollejčen je biv pa v medvedji k'or', pa razičke s' je dar na glav' napravt, tak' de je biv skor' rēs glich tak k' ta prav hudič. Idej je pa k'odu naše fante stra-
šit po n'č' po tistem britaf'. Idej je pa ankāt tud' prōu strašit angā k' je biv doma z Verhōnke, jōn k' se je pisov Velkavrh, - ta ga je pa kār vstrela. Pōl so tli pa tistemu hautmanu tisto medvedjo k'oro pa razičke solit, pa na nabeno vižo ga nejpo m'ogli, - kār ta ga so m'ogli pok'opat k'or'or je biv - v medvedji k'or' pa v razičkah! Padl sa pa djal, de k' je biv t'olk' žleht, de ga je jmū mōndē t'olk' hudič v v'oblast' de nej pustu de b' ga preblejkli. - Tist' Velkavrh pa nej biv prōl namāra n'č' štrafan. Ja k'oga, k' sa bli vsi vesēl' de ga nēj blu n'č' več, k' je biv t'olk' žleht pa hudičōben!“

(Zapisano 9. julija 1910.)